

Beschuit met muisjes

Leuke, gênante en memorabele
bevallingsverhalen

Beschuit met muisjes

*Leuke, gênante en memorabele
bevallingsverhalen*

Anke Kaal

Schrijver: Anke Kaal
Coverontwerp: Anke Kaal
ISBN: 9789402141764
© Anke Kaal

1. Inleiding

Daar zat ik dan, 23 jaar oud, hoogzwanger én alleenstaand.

Niet wetend wat te verwachten van de bevalling, je hoort en ziet zoveel verhalen! Het ene horror verhaal is nog erger dan het ander.

Graag wou ik mijzelf voorbereiden op de bevalling, willen weten wat mij te wachten staat, ondanks dat dit bij iedereen verschillend is.

Zo kwam ik op een forum terecht waarbij vrouwen over hun bevalling vertelden, en dan niet de horror verhalen die de buurvrouw, je vriendin of tante verteld.

N é é , vooral mooie en soms g ê nante herinneringen las ik op dat forum!
Het heeft mij laten inzien dat bijna alle vrouwen dezelfde angsten hebben voor de bevalling, terwijl dit totaal niet nodig is!
De verhalen hebben mij laten lachen, laten inzien dat iets niet g ê nant is of raar, maar dat het vaak voorkomt. Hierdoor werd ik minder bang voor de bevalling.
Veel plezier met het lezen van de verhalen en hopelijk heeft het jou kijk op de bevalling ook veranderd.

**Veel plezier met het lezen van
de verhalen**

1. Ik ben normaal gesproken vrij ... uuhh....

opvliegend.

Maar tijdens de bevalling was ik ontzettend rustig. Mij helemaal afsluiten (ogen dicht) was de enige manier om de pijn te handelen.

Komt de gynaecoloog binnen, 'Ooooh zo erg kan het helemaal niet zijn want volgens mij slaap je gewoon....'

Nou ik heb hem net zo hard de deur uitgescholden.

'Sodemieter op stomme kerel, wtf weet jij van die pijn af?!

Daarna kwamen de persweeën niet op gang, ondanks weeën opwekkers. Ik was onderhand een uur aan het persen zonder weeën en een andere gynaecoloog kwam al de kamer oplopen met een vacu ü mtang.

Ik riep: 'De dood of de gladiolen" (Waarom?! Geen idee!)

Iedereen moest lachen in de kamer.

Ik zette ondertussen nog 1 keer goed kracht en hop, daar was Nathan.

Toch even helemaal zelf gefixt. Ze waren allemaal erg onder de indruk.

2. Op een gegeven moment na het breken van mijn vliezen werd besloten dat ik een ruggenprik zou krijgen en daarvoor moest ik naar boven (naar de OK).

M'n partner bedacht (aangezien ik een kleine 3 kwartier weg zou zijn) dat hij wel ff in die tijd naar huis kon om mijn spulletjes te halen.

Hij zou wel ff meelopen naar de lift en helpen met het verlosbed waar ik op lag vooruit te trekken.....

Zuster liep achter het bed, partner ervoor en ik lag met weeën heftig te creperen in een of ander kort, lelijk ziekenhuis-hemdje!

Bij de lift aangekomen trok partner zo hard aan t bed (wat schijnbaar ook niet zo stevig was....) en schoof deze in 2 delen en viel /hing ik in het gat ertussen!!

Iedereen in rep en roer..... en ik halfnaakt ...een schreeuwende, op ontploffen staande 'beauty' en ik kon geen kant op!

Hulp van alle kanten +TOEVALLIG net de EX-vrouw van m'n partner die langs de lift liep.

Was gelijk het gesprek van de dag, want op de afdeling waar zij moest zijn, werkt een tennis-vriendin van manlief en die was gelijk ook op de hoogte van het feit dat manlief z'n partner aan het bevallen was!!

3. Nou ik weet wel dat ik tijdens de bevalling aardig heb lopen schreeuwen en schelden terwijl ik van mezelf een heel rustig persoon. Alleen toen het allemaal niet zo op schoot heb ik de verloskundige letterlijk bij haar kraag gegrepen en haar bedreigd dat als ik nu geen ruggenprik zou krijgen dat ik haar op zou wachten. Heel g ê nant en ook de anesthesist kreeg op zijn donder. Het duurde me allemaal veel te lang en tja een kat in het nauw maakt rare sprongen zeg ik dan maar.. Heb wel mijn excuses aangeboden achteraf en mijn moeder op het moment zelf..

4. Hier geen g ê nant bevallingsverhaal maar 1 g ê nante opmerking van mijn man toen ik op het punt van bevallen stond in het ziekenhuis. Ik had weeën om de 5 minuten, vervolgens zegt mijn man (een echte workaholic) tegen de verpleegster:
"is het verstandig om morgen vrij te nemen of ziet het er naar uit dat ik nog wel kan werken?"
ik zag die ogen van haar groter worden en toen zei ze:
"Meen je dat nou serieus?"
Daarna barste iedereen in lachen uit en mijn man deed om zichzelf te redden ook maar net alsof ie een grapje